TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2009. gada 2. aprīlī*

Lieta C-83/08

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko *Thüringer Finanzgericht* (Vācija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2007. gada 28. novembrī un kas Tiesā reģistrēts 2008. gada 25. februārī, tiesvedībā

Glückauf Brauerei GmbH

pret

Hauptzollamt Erfurt.

TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], tiesneši T. fon Danvics [*T. von Danwitz*], R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], E. Juhāss [*E. Juhász*] un Dž. Arestis [*G. Arestis*] (referents),

* Tiesvedības valoda — vācu.

ģenerāladvokāts Ī. Bots [*Y. Bot*],
sekretārs B. Fileps [*B. Fülöp*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2008. gada 18. decembra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Glückauf Brauerei GmbH* vārdā — H. Deiterss [*H. Deiters*], *Rechtsanwalt*, kā arī J. Verners [*J. Werner*], *Steuerberater* un *Wirtschaftsprüfer*,

— Grieķijas valdības vārdā — O. Pacopulu [*O. Patsopoulou*], S. Aleksandriu [*S. Alexandriou*] un I. Puli [*I. Pouli*], pārstāves,

— Portugāles valdības vārdā — L. Iness Fernandišs [*L. Inez Fernandes*] un K. Guerra Santošs [*C. Guerra Santos*], pārstāvji,

— Eiropas Kopienu Komisijas vārdā — V. Melss [*W. Mölls*], pārstāvis,

ņemot vērā pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerāladvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes 1992. gada 19. oktobra Direktīvas 92/83/EEK par to, kā saskaņojams akcīzes nodoklis spirtam un alkoholiskajiem dzērieniem (OV L 316, 21. lpp.), 4. panta 2. punktu.

2 Šis lūgums tika iesniegts saistībā ar strīdu starp *Glückauf Brauerei GmbH* (turpmāk tekstā — "*Glückauf*"), saskaņā ar Vācijas tiesībām dibinātu sabiedrību, un *Hauptzollamt Erfurt* [Erfurtes Galvenā muitas pārvalde] (turpmāk tekstā — "*Hauptzollamt*") par to, ka pēdējā minētā atteikusies šai sabiedrībai piemērot pazeminātu akcīzes nodokļa likmi par alu.

Atbilstošās tiesību normas

Kopienu tiesiskais regulējums

3 Saskaņā ar Direktīvas 92/83 trešo apsvērumu "iekšējā tirgus pienācīgai darbībai ir svarīgi noteikt kopīgas visu attiecīgo preču definīcijas".

4 Šīs direktīvas septītajā apsvērumā ir noteikts, ka attiecībā uz alu, ko ražo patstāvīgās mazajās alus darītavās, un etilspirtu, ko ražo mazās spirta dedzinātavās, ir vajadzīgs kopīgs risinājums, kas ļautu dalībvalstīm šiem produktiem piemērot pazeminātas nodokļu likmes.

5 Saskaņā ar minētās direktīvas septiņpadsmito apsvērumu gadījumos, kad dalībvalstīm ir atļauts piemērot pazeminātas likmes, šādas pazeminātas likmes nedrīkst radīt konkurences traucējumus iekšējā tirgū.

6 Direktīvas 92/83 4. pantā ir noteikts:

"1. Dalībvalstis var piemērot pazeminātas nodokļu likmes, kuras var diferencēt saskaņā ar attiecīgo alus darītavu gada ražošanas apjomu, alum, kas darīts patstāvīgās mazajās alus darītavās, ievērojot šādus ierobežojumus:

— pazeminātās likmes neattiecas uz uzņēmumiem, kas ražo vairāk nekā 200 000 hl alus gadā,

— pazeminātās likmes, kas var būt zemākas par zemāko likmi, nenosaka zemākas par 50 % no valsts standarta akcīzes nodokļa likmes.

2. Pazemināto likmju sakarā termins "patstāvīga mazā alus darītava" nozīmē tādu alus darītavu, kura ir juridiski un saimnieciski neatkarīga no citām alus darītavām, izmanto telpas, kas atrodas atsevišķi no citu alus darītavu telpām, un kurai nav darbības licences.

Tomēr, ja sadarbojas divas vai vairākas mazas alus darītavas, kuru kopējais ražošanas apjoms gadā nepārsniedz 200 000 hl, šīs alus darītavas var uzskatīt par vienu patstāvīgu mazo alus darītavu.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka visas pazeminātās likmes, ko tās ievieš, tāpat attiecina uz alu, ko to teritorijā piegādā no patstāvīgām mazajām alus darītavām, kas atrodas citās dalībvalstīs. Jo īpaši tās nodrošina, ka atsevišķām piegādēm no citām dalībvalstīm netiek uzlikti augstāki nodokļi kā tādām pašām piegādēm šajā dalībvalstī."

Valsts tiesiskais regulējums

7 Direktīvas 92/83 4. pants Vācijas tiesībās tika transponēts ar 1992. gada 21. decembra Alus nodokļa likuma (*Biersteuergesetz*) (*BGBl*. 1992 I, 2150. lpp.; turpmāk tekstā — "*BierStG*") 2. pantu šādā formulējumā:

"[..]

2. Atkāpjoties no 1. punkta, nodokļa likme, ko piemēro alum, kuru brūvēšanas procesā ražojušas patstāvīgas alus darītavas, kuru kopējais ražošanas apjoms gadā ir mazāks nekā 200 000 hektolitri, tiek pakāpeniski vienmērīgi samazināta par katriem 1000 hektolitriem. [..]

3. Patstāvīga alus darītava nozīmē tādu alus darītavu, kura ir juridiski un saimnieciski neatkarīga no citas alus darītavas, izmanto telpas, kas atrodas atsevišķi no citu alus darītavu telpām, un kura neražo alu pēc licences. [..]

4. Vienu no otras atkarīgu alus darītavu, kuras kopējais ikgadējais ražošanas apjoms nepārsniedz 200 000 hektolitrus, var uzskatīt par alus darītavu pazemināta nodokļa likmes piemērošanai.

[..]"

Pamata prāva un prejudiciālais jautājums

8 *Glückauf*, kas ir sabiedrība ar ierobežotu atbildību, pieder alus darītava. No Tiesai iesniegtajiem apsvērumiem izriet, ka tās saražotais alus apjoms nepārsniedz 200 000 hektolitrus gadā.

9 2005. gadā *Glückauf* kapitāla daļas 3 % apmērā piederēja *Menz Beratungs- und Beteiligungs GmbH* (turpmāk tekstā — "*Menz*"), saskaņā ar Austrijas tiesībām dibinātai sabiedrībai, un 48 % apmērā — *Innstadt Brauerei AG* (turpmāk tekstā — "*Innstadt*"), saskaņā ar Vācijas tiesībām dibinātai sabiedrībai, kā galvenajai sabiedrotajai. Tādējādi šīm abām sabiedrībām kopā piederēja 51 % *Glückauf* kapitāla daļu.

10 Turklāt *Innstadt* kapitāla daļas 49 % apmērā piederēja *Ottakringer Brauerei AG* (turpmāk tekstā — "*Ottakringer*"), saskaņā ar Austrijas tiesībām dibinātai sabiedrībai,

kā arī *Menz* — 30,7 % apmērā. S. Mencs [*S. Menz*] vienlaikus bija gan *Ottakringer* valdes priekšsēdētājs, gan *Menz* vadībā esošs sabiedrotais.

11 Turklāt *Ottakringer* mātes sabiedrība un lielākā akcionāre bija *Getränke Holding AG*, saskaņā ar Austrijas tiesībām dibināta sabiedrība. Šīs pēdējās sabiedrības kapitāla daļas apmēram 81 % apmērā piederēja Venkheimu [*Wenckheim*] (apmēram 65 %) un Mencu (apmēram 16 %) ģimenēm. Saskaņā ar *Ottakringer* statūtiem gadījumā, ja abu valdes locekļu, proti, K. Venkheimas un S. Menca, balsu skaits ir vienāds, valdes priekšsēdētāja balss, proti, S. Menca balss, ir noteicošā.

12 Saskaņā ar iesniedzējtiesas lēmumu *Innstadt* kā asociētais uzņēmums tika iekļauts *Ottakringer* konsolidētajā pārskatā gan saskaņā ar Starptautiskajiem finanšu pārskatu standartiem (*IFRS*), gan Austrijas Komerckodeksu, jo attiecībā uz *Glückauf* savukārt bija norādīts, ka 48 % tās kapitāla daļu pieder *Innstadt*.

13 Ir skaidrs, ka pamata lielā aplūkojamajā laika posmā *Innstadt* un *Ottakringer*, kuru kopīgais ik gadu saražotā alus apjoms pārsniedz 200 000 hektolitrus, nedarbojās tirgū kopā ar *Glückauf*. Starp šīm alus darītavām nebija vienošanās par cenām, licences līgumi vai vienošanās par peļņas nodošanu. Tāpat arī tās neapstrīdami darbojās dažādos reģionālajos tirgos, tām bija atšķirīgi klienti un dzērienu klāsts. Netika īstenota neviena šiem uzņēmumiem kopīga reklāmas kampaņa.

14 Sākumā *Hauptzollamt* kvalificēja *Glückauf* kā alus darītavu, kas ir neatkarīga no *Innstadt*, kā arī no *Ottakringer*, un atbilstoši *BierStG* 2. panta 2. punktam tai piemēroja pazeminātu akcīzes nodokļa likmi alum. Tomēr pēc tam, kad *Hauptzollamt* uzzināja, ka kopš 2001. gada sabiedrībai *Menz* piederēja 3 % *Glückauf* kapitāla daļu, tā uzskatīja,

ka pēdējā minētā ir saimnieciski atkarīga no *Ottakringer*, un, nosūtot paziņojumu par nodokļa apmēra precizēšanu, tai pieprasīja atmaksāt starpību starp pazeminātas likmes akcīzes nodokļa summu un akcīzes nodokļa summu, kas noteikta atbilstoši parastajai likmei.

15 Pēc tam, kad sūdzība netika izskatīta, *Glückauf* par minēto paziņojumu par nodokļa apmēra precizēšanu iesniedza prasību *Thüringer Finanzgericht* [Tīringenes Finanšu tiesā]. Tā norādīja, ka saimnieciskās neatkarības kritērijs būtu jāinterpretē, ņemot vērā Direktīvas 92/83 mērķi un attiecīgo sabiedrību rīcību tirgū. To, ka pastāv saimnieciska atkarība, šajā gadījumā varētu konstatēt tikai tad, ja uzņēmumi, kas ir saistīti ar kādai trešai personai piederošām kopīgām kapitāla daļām, iesaistās un darbojas tirgū kā vienots uzņēmums.

16 *Thüringer Finanzgericht* vēlas noskaidrot, vai *Hauptzollamt* atteikšanās piemērot *BierStG* 2. panta 3. punktā paredzēto pazeminātu akcīzes nodokļa likmi nav pretrunā Direktīvas 92/83 4. pantam. Šī tiesa uzskata, ka neviens *Glückauf* akcionārs tieši nevar iegūt šīs sabiedrības balsu vairākumu, ne arī saskaņā ar līguma noteikumiem spēj izšķirošā veidā ietekmēt to. Iespējamā atkarība, uz ko atsaucas *Hauptzollamt*, pastāvētu tikai tad, ja kapitāla daļas piederētu kādai trešai personai, kas nozīmē, ka šajā gadījumā būtu jāaplūko tikai saimnieciskas neatkarības kritērijs.

17 Iesniedzējtiesa jautā, vai minētais kritērijs ir ievērots, ja pastāv personiska rakstura saikne bez tiešas dalības, kas ļauj trešai personai iejaukties lēmumu pieņemšanā alus darītavā. Šajā sakarā tā norāda, ka ar neatkarības jēdziena interpretāciju, saskaņā ar kuru būtu tikai jāanalizē alus darītavu rīcība tirgū, varētu nepietikt. Tā kā, kā uzskata iesniedzējtiesa, atkarības saites starp dažādām alus darītavām var izrietēt ne tikai no saimnieciskiem, bet arī no juridiskiem faktoriem, juridiskas neatkarības un saimnieciskas neatkarības kritēriju piemērošanas sekas ir jāaplūko kopā.

18 Šajos apstākļos *Thüringer Finanzgericht* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālo jautājumu:

"Vai juridiskās neatkarības un saimnieciskās neatkarības kritēriji Direktīvas 92/83[..] 4. panta 1. punkta nozīmē pazemināta nodokļu likmes piemērošanas nolūkā, ņemot vērā minētās direktīvas apsvērumus, ir interpretējami tādējādi, ka juridiski neatkarīgas alus darītavas ir saimnieciski atkarīgas vienīgi tādā gadījumā, ja attiecīgās alus darītavas tirgū nevar darboties kā konkurentes neatkarīgi viena no otras, vai arī neatkarības kritērijs nav izpildīts jau tādā gadījumā, ja faktiski pastāv iespēja ietekmēt alus darītavu komercdarbību?"

Par prejudiciālo jautājumu

19 Uzdodot savu prejudiciālo jautājumu, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai pazemināta akcīzes nodokļa likmes alum piemērošanas nolūkā Direktīvas 92/83 4. panta 2. punktā paredzētais nosacījums, ka alus darītavai ir jābūt juridiski un saimnieciski neatkarīgai no citām alus darītavām, ir interpretējams tādējādi, ka juridiski neatkarīgu alus darītavu saimnieciskās neatkarības kritērijs attiecas vienīgi uz šo alus darītavu rīcību tirgū, vai arī šāds kritērijs nav izpildīts, ja kādai personai ir iespēja "faktiski" ietekmēt minēto alus darītavu komercdarbību.

20 Lai sniegtu atbildi uz uzdoto jautājumu, jāaplūko jēdziens "alus darītava, kas ir juridiski un saimnieciski neatkarīga no citām alus darītavām" Direktīvas 92/83 4. panta 2. punkta nozīmē.

21 Ievadā jāatgādina, ka gan no Direktīvas 92/83 trešā apsvēruma, gan tās virsraksta izriet, ka, lai nodrošinātu pienācīgu iekšējā tirgus darbību, tajā ir paredzēts noteikt kopīgas visu attiecīgo preču definīcijas, un tā iekļaujas politikā, kas vērsta uz to, lai saskaņotu akcīzes nodokli spirtam un alkoholiskajiem dzērieniem. Lai nodrošinātu vienveidīgu šīs direktīvas piemērošanu, tajā ietvertie jēdzieni ir jāinterpretē autonomi, pamatojoties uz attiecīgo normu vārdisko formulējumu, kā arī uz minētās direktīvas izvirzītajiem mērķiem (pēc analoģijas skat. 2004. gada 1. aprīļa spriedumu lietā C-389/02 *Deutsche See-Bestattungs-Genossenschaft*, *Recueil*, I-3537. lpp., 19. punkts, un 2006. gada 30. marta spriedumu lietā C-495/04 *Smits-Koolhoven*, Krājums, I-3129. lpp., 17. punkts).

22 Saskaņā ar Direktīvas 92/83 4. panta 1. punktu dalībvalstis var piemērot pazeminātas akcīzes nodokļu likmes alum, kas darīts patstāvīgās mazajās alus darītavās, kuras ražo ne vairāk kā 200 000 hektolitru alus gadā, ja vien šīs pazeminātās likmes nav mazākas par 50 % no parastās akcīzes nodokļa likmes.

23 Minētā 4. panta 2. punktā ir precizēts, ka patstāvīga mazā alus darītava ir alus darītava, kas ir juridiski un saimnieciski neatkarīga no citām alus darītavām, kas izmanto telpas, kuras atrodas atsevišķi no citu alus darītavu telpām, un kam nav darbības licences. Šajā tiesību normā ir arī norādīts, ka tad, ja divas vai vairākas mazās alus darītavas sadarbojas un to kopējais ražošanas apjoms gadā nepārsniedz 200 000 hektolitrus, šīs alus darītavas var uzskatīt par vienu patstāvīgu mazo alus darītavu.

24 Tādējādi no Direktīvas 92/83 4. panta formulējuma izriet, ka alus darītavai, kas vēlas, lai tai piemēro pazeminātu akcīzes nodokļa likmi alum, ir jāatbilst diviem nosacījumiem,

proti, vienam kvantitatīva rakstura nosacījumam, kas attiecas uz tās maksimālo saražotā alus apjomu gadā, un vienam kvalitatīva rakstura nosacījumam, kas attiecas uz tās neatkarību no citām alus darītavām.

25 Saskaņā ar Direktīvas 92/83 septīto un septiņpadsmito apsvērumu tajā attiecībā uz alu, ko ražo patstāvīgās mazajās alus darītavās, ir paredzēts panākt kopīgu risinājumu, kurš ļautu dalībvalstīm šiem produktiem piemērot pazeminātas nodokļu likmes, novēršot tomēr to, ka šīs pazeminātās nodokļu likmes varētu radīt konkurences traucējumus iekšējā tirgū.

26 No tā izriet, ka Direktīvas 92/83 mērķis ir novērst to, ka šāds akcīzes nodokļa samazinājums varētu tikt piešķirts alus darītavām, kuru izmērs un ražošanas apjoms varētu izraisīt traucējumus iekšējā tirgū. Šajos apstākļos ir jānorāda, ka šīs direktīvas 4. panta 2. punktā paredzēto juridiskās neatkarības un saimnieciskās neatkarības kritēriju mērķis ir nodrošināt to, ka ikviena alus darītavu saimnieciskas vai juridiskas atkarības forma liedz iespēju saņemt nodokļu priekšrocības, ko veido pazemināta akcīzes nodokļa likme alum.

27 Līdz ar to šajā tiesību normā, ņemot vērā Direktīvas 92/83 izvirzīto mērķi, ir noteikts, ka mazajām alus darītavām, kuru saražotais alus apjoms gadā ir mazāks nekā 200 000 hektolitri, patiešām ir jābūt neatkarīgām no citām alus darītavām gan to juridiskās un saimnieciskās struktūras ziņā, gan to ražošanas struktūras ziņā, jo tās izmanto telpas, kuras atrodas atsevišķi no citu alus darītavu telpām, un tām nav darbības licences.

28 Šajā kontekstā saistībā ar jēdzienu "alus darītava, kas ir juridiski un saimnieciski neatkarīga no citām alus darītavām" Direktīvas 92/83 4. panta 2. punkta nozīmē ir jāpārbauda, vai attiecīgo alus darītavu starpā ir juridiskas atkarības attiecības no to vadības viedokļa vai kapitāla daļu piederības, vai balsošanas tiesību viedokļa, vai arī

saimnieciskas atkarības attiecības, kas var ietekmēt minēto alus darītavu spēju patstāvīgi pieņemt ar komercdarbību saistītus lēmumus.

29 Jāpiebilst, ka neatkarības kritērija mērķis ir nodrošināt to, ka šī pazeminātā akcīzes nodokļa likme patiesi tiek piemērota tikai tām alus darītavām, kurām izmērs ir šķērslis, nevis tām, kas pieder kādai grupai. Šajos apstākļos, lai Direktīvas 92/83 4. panta 2. punktu piemērotu tikai tām alus darītavām, kas faktiski juridiski un saimnieciski ir neatkarīgas, ir jānodrošina tas, lai neatkarības nosacījums netiktu apiets tīri formālu iemeslu dēļ un it īpaši izveidojot juridiskus veidojumus dažādu it kā patstāvīgu mazo alus darītavu starpā, kas patiesībā veido ekonomisku grupu, kuras ražošanas apjoms pārsniedz Direktīvas 92/83 4. pantā noteiktās robežas (pēc analoģijas skat. 2004. gada 29. aprīļa spriedumu lietā C-91/01 Itālija/Komisija, *Recueil*, I-4355. lpp., 50. punkts).

30 Pamata lietā valsts tiesa ir pamatojusies uz tēzi, ka *Glückauf* ir juridiski neatkarīga no citām alus darītavām, proti, no *Innstadt*, *Ottakringer* un *Menz*. Tās jautājums ir vērsts uz to, lai noskaidrotu, vai saimnieciskās neatkarības kritērija vērtējums ir pamatots tikai ar faktisko attiecīgo alus darītavu rīcību tirgū vai arī tieši pretēji ar to, ka viena un tā pati persona var ietekmēt minēto alus darītavu komercdarbību, pietiek, lai secinātu, ka nav ievērots šis saimnieciskā rakstura kritērijs.

31 Šajā sakarā "saimnieciskās neatkarības" jēdziens Direktīvas 92/83 4. panta 2. punkta nozīmē, kā tas izriet no šī sprieduma 28. punkta un kā Komisija to ir uzsvērusi savos rakstveida apsvērumos, ir saistīts ar attiecīgās alus darītavas spēju patstāvīgi pieņemt ar komercdarbību saistītus lēmumus.

32 Pamata lietā iesniedzējtiesa precizē, ka Mencs, kas darbojas *Ottakringer* un *Menz* pārvaldē, var ietekmēt *Glückauf* tirdzniecības politiku ar *Innstadt*, *Ottakringer* un *Menz* starpniecību. Minētā tiesa uzskata, ka, ņemot vērā šajās dažādajās alus darītavās

piederošo kapitāla daļu struktūru, kā arī *Ottakringer* balsošanas tiesību sistēmu, S. Mencam, kaut arī viņam tiešā veidā nepieder *Glückauf* kapitāla daļas, faktiski ir iespēja ietekmēt šīs pēdējās minētās sabiedrības komercdarbību, un viņš var panākt interešu konverģenci un saskaņotu lēmumu pieņemšanu tās un *Innstadt*, kā arī *Ottakringer* starpā.

33 Tāda situācija kā tā, kas tiek aplūkota pamata lietā un kam ir raksturīgs tas, ka starp dažādām alus darītavām pastāv strukturāla saikne kapitāla daļu un balsošanas tiesību formā, kā rezultātā viena un tā pati persona, kura veic vadītāja funkcijas vairākās attiecīgās alus darītavās, var neatkarīgi no viņas faktiskās rīcības ietekmēt ar komercdarbību saistītu lēmumu pieņemšanu tajās, liedz šīs alus darītavas uzskatīt par saimnieciski vienu no otras neatkarīgām Direktīvas 92/83 4. panta 2. punkta nozīmē.

34 Šajā kontekstā, ņemot vērā, ka atbilstoši iesniedzējtiesas sniegtajām norādēm *Innstadt* un *Ottakringer* ražo vairāk nekā 200 000 hektolitru alus gadā, pazeminātas akcīzes nodokļa likmes par alu piemērošana *Glückauf* neatbilst nosacījumam par gadā saražotā alus daudzumu, kas ir paredzēts minētās direktīvas 4. panta 1. punktā.

35 Attiecībā uz iespējamām attiecīgo alus darītavu rīcības sekām tirgū, lai noteiktu to saimniecisko neatkarību, pirmkārt, vēl ir jānorāda, ka Direktīvas 92/83 4. panta 2. punkts attiecas uz alus darītavu juridisko un saimniecisko struktūru, tieši neatsaucoties uz to rīcību tirgū. Otrkārt, kā norāda Komisija, tas, ka pamata lietā iesaistītās alus darītavas darbojas atšķirīgos tirgos un piedāvā atšķirīgu preču klāstu, nevar ļaut secināt, ka minēto alus darītavu starpā ir saimnieciska neatkarība, jo šāds apstāklis var tieši pretēji norādīt uz to, ka pastāv apzināta stratēģija, ko grupa izstrādājusi, lai izvairītos no iekšējas konkurences tās iekšienē vai mazinātu to.

36 Ņemot vērā iepriekš izklāstīto, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild tā, ka Direktīvas 92/83 4. panta 2. punkts ir interpretējams tādējādi, ka situācija, kurai ir raksturīgs tas, ka pastāv strukturāla saikne kapitāla daļu un balsošanas tiesību formā, kā rezultātā viena un tā pati persona, kura veic vadītāja funkcijas vairākās attiecīgās alus darītavās, var neatkarīgi no viņas faktiskās rīcības ietekmēt ar komercdarbību saistītu lēmumu pieņemšanu tajās, liedz šīs alus darītavas uzskatīt par saimnieciski vienu no otras neatkarīgām.

Par tiesāšanās izdevumiem

37 Attiecībā uz lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Tiesāšanās izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku tiesāšanās izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospriež:

Padomes 1992. gada 19. oktobra Direktīvas 92/83/EEK par to, kā saskaņojams akcīzes nodoklis spirtam un alkoholiskajiem dzērieniem, 4. panta 2. punkts ir interpretējams tādējādi, ka situācija, kurai ir raksturīgs tas, ka pastāv strukturāla saikne kapitāla daļu un balsošanas tiesību formā, kā rezultātā viena un tā pati persona, kura veic vadītāja funkcijas vairākās attiecīgās alus darītavās, var neatkarīgi no viņas faktiskās rīcības ietekmēt ar komercdarbību saistītu lēmumu pieņemšanu tajās, liedz šīs alus darītavas uzskatīt par saimnieciski vienu no otras neatkarīgām.

[Paraksti]